

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Pazin, Dršćevka 1

P-165/2025-62

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Pazinu, po sutkinji Tijani Licul, u pravnoj stvari tužitelja ALLIANZ VERSICHERUNGS-AKTIENGESELLSCHAFT, Njemačka, München, KÖNIGINSTR. 28, OIB: 47924207581, kojeg zastupa punomoćnik Alan-Stjepko Sorić, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženika LOVAČKO DRUŠTVO "TRČKA", MURINE, GALIĆI 45M, OIB: 91504897959, kojeg zastupa punomoćnik Massimo Činić, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave u nazočnosti punomoćnika stranaka, dana 20. listopada 2026. godine, objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Nalaže se tuženiku LOVAČKO DRUŠTVO „TRČKA“, Galići - Galici 45M, Murine - Morno, OIB: 91504897959 isplatiti tužitelju ALLIANZ VERSICHERUNGS-AKTIENGESELLSCHAFT, Königinstrasse 28, 80802 München, Njemačka, OIB 47924207581 iznos od 8.026,49 € sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na iznos od:

- 7.816,68 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 31.08.2022. godine pa do 31.12.2022. godine prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, a od a od 01.01.2023. godine pa do 29.12.2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30.12.2023. godine pa do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja, Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna kamatna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine,

- 209,81 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 02.09.2022. godine pa do 31.12.2022. godine prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima

izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, a od 01.01.2023. godine pa do 29.12.2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30.12.2023. godine pa do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja, Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna kamatna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine,

kao i prouzročeni parnični trošak sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude, pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.“

II. Tužitelj je dužan na ime troškova ovog parničnog postupka isplatiti tuženiku iznos od 1.250,00 eura uvećan za zakonske zatezne kamate koje na navedeni iznos teku od dana donošenja ove odluke, do isplate, po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj ALLIANZ VERSICHERUNGS-AKTIENGESELLSCHAFT je dana 26. lipnja 2025. godine podnio tužbu protiv tuženika LOVČAKOG DRUŠTVA „TRČKA“ radi isplate regresnog potraživanja.

2. U tužbi navodi da je 11. kolovoza 2022. godine, oko 23:20 sati, u mjestu Finida, u Segetskoj ulici blizu kućnog broja 15c, došlo do prometne nezgode na način da je osiguranica tužitelja Ana Šišić upravljala osobnim automobilom marke BMW 530, njemačke registarske oznake, iz smjera Finide u smjeru Segeta, kada joj je na ravnom cestovnom potezu sa desne strane kolnika, iz visoke trave istrčala divljač – divlja svinja uslijed čega je došlo do udara prednjeg dijela automobila u divlju svinju, nakon čega je divlja svinja otrčala u lijevu stranu van kolnika, u visoko raslinje, a na vozilu je nastala materijalna šteta.

3. Nakon štetnog događaja, na mjesto prometne nezgode je izašao lovočuvnik tuženika, Mario Miloš.

4. Na dan štetnog događaja vozilo BMW 530 bilo je osigurano kod tužitelja policom kasko osiguranja temeljem koje je vlasnici vozila Ani Šišić dana 30. kolovoza

2022. godine isplaćen iznos od 7.816,68 eura na ime popravka vozila, te dana 1. rujna 2022. godine dodatan iznos od 209,81 eura.

5. Budući da tuženik gospodari lovištem XVIII/102, unutar kojeg lovišta se nalazi mjesto nastanka štetnog događaja, tužitelj je stekao pravo regresa prema tuženiku pa podnaša tužbu i od tuženika potražuje iznose koje je isplatio osiguranici za štetu koja je posljedica štetnog događaja za koji odgovara tuženik.

6. U odgovoru na tužbu tuženik je u cijelosti osporio tužbu i tužbeni zahtjev.

7. U prvom redu tuženik ističe prigovor promašene pasivne legitimacije budući da se predmetni štetni događaj nije dogodio u lovištu tuženika već u naseljenom mjestu, točnije u mjestu Finida, a sukladno čl. 11. Zakona o lovstvu zabranjeno je ustanovljenje lovišta u naseljenom mjestu. U vezi toga, jedinice lokalne samouprave dužne su za naseljeno mjesto izraditi Program zaštite od divljači posljedično čemu stječu status lovoovlaštenika za to područje. Uz to, prigovor promašene pasivne legitimacije ističe i zato što nije pronađena niti jedna ozlijeđena ili uginula divljač koja bi se mogla dovesti u vezu sa predmetnim štetnim događajem. Da bi se uopće moglo govoriti o eventualnoj odgovornosti za štetu tuženika kao lovoovlaštenika smatra da je potrebno prije svega dokazati da je šteta nastala naletom vozila na divljač. Teret dokaza pasivne legitimacije je na tužitelju.

8. Tuženik napominje kako je pitanje odgovornosti za štetu na vozilu koja je nastala uslijed naleta na divljač, uređeno odredbom članka 80. stavak 6. Zakona o lovstvu kojom je propisano da za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi, te lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova. S tim u vezi, sve i da je tuženik lovoovlaštenik na području na kojemu se predmetni štetni događaj dogodio, a nije, ističe da se na dan i u vrijeme nastanka predmetnog štetnog događaja u lovištu tuženika nisu provodile bilo kakve lovne aktivnosti pa posljedično nema ni odgovornosti tuženika za nastalu štetu. Nastavno, tuženik ističe kako je Zakon o lovstvu *lex specialis* te njegove odredbe kao takve derogiraju primjenu odredaba Zakona o obveznim odnosima kao općeg propisa.

9. Nadalje, tuženik dodatno ističe i kako je divljač dobro od interesa za Republiku Hrvatsku (ustavna kategorija) te je pod njezinom osobitom zaštitom (članak 4. Zakona o lovstvu). Sve i kada bi divljač bila opasna stvar, a nije, u konkretnom bi se slučaju radilo o srazu dvaju opasnih stvari, tj. o konkurenciji dvaju objektivnih odgovornosti njihovih imatelja. O takvim situacijama sudska praksa je već zauzela stajalište te se iste rješavaju primjenom pravila o subjektivnoj odgovornosti – po principu krivnje. Odgovornosti se oslobađa onaj tko dokaže da štetu nije prouzročio namjerno ili nepažnjom (članak 1049. Zakona o obveznim odnosima), a slučajne štete spadaju na teret onoga kome su se dogodile. Na temelju navedenog, ako tužitelj ne može dokazati krivnju tuženika tj. ako tužitelj ne može dokazati da se predmetna šteta dogodila namjerno ili nepažnjom tuženika, tada se odgovornost za štetu ne može prepisati tuženiku već ista šteta pogađa tužitelja kao vlasnika, sukladno načelu *casum sentit dominus*.

10. Nastavno, tuženik ističe kako je isti provodio odnosno provodi sve propisane mjere za sprječavanje nastanka šteta od divljači pa tako isti npr. uz cestu nema bilo kakvih pojilišta, hranilišta, broj divljači je u skladu s lovnogospodarskom osnovom i dr.

11. Tuženik prigovara i visini postavljenog tužbenog zahtjeva budući da za to nisu dostavljeni adekvatni dokazi. Tuženik osporava da su oštećenja na vozilu (označene stavke na izračunu troška tužitelja br. štete: AS2022-82069274 od 26. kolovoza 2022. godine) u uzročnoj vezi s predmetnim štetnim događajem.

12. Uz to, tuženik smatra kako tužitelj nije bio u obvezi naknaditi štetu svom osiguraniku, a prema Uvjetima za osiguranje automobilske kasko, budući da in concreto nije na nedvojbeni način utvrđeno da je šteta nastala naletom na divljač. Vozačica/osiguranica tužitelja nije dokazala da bi vozilo bilo u njezinom vlasništvu tj. na potvrdi MUP-a nije označen vlasnik vozila, a niti je dostavljena prometna dozvola. Posljedično nema ni zakonske subrogacije odnosno aktivne legitimacije tužitelja.

13. Obzirom na sve izneseno, predlaže da se tužba i tužbeni zahtjev odbiju.

14. U podnesku od 25. kolovoza 2025. godine tužitelj se očitovao na odgovor na tužbu tuženika.

15. U odnosu na prigovor promašene pasivne legitimacije tj. da tuženik ne bi bio pasivno legitimiran u konkretnoj pravnoj stvari budući je do naleta došlo u naseljenom mjestu, kao i kako nije dokazano da bi se radilo o naletu na divljač, obzirom divljač nije pronađena na mjestu štetnog događaja, tužitelj ukazuje kako je povodom predmetnog štetnog događaja obavljen očevid od strane policijskih službenika Policijske postaje Umag s ispostavom Buje koji su prilikom obavljanja istog došli do suprotnih utvrđenja (da je do prometne nezgode došlo na način da je došlo do naleta divljači u prednji dio vozila osiguranika tužitelja, a kojim je upravljala Ana Šišić, da se divljač nakon naleta udaljila, da je do prometne nezgode došlo na području lovišta kojim upravlja tuženik kao lovoovlaštenik). To isto proizlazi iz prijave štete. Naime, Ana Šišić, vlasnica vozila, je nepristrani svjedok jer je ona pravo na naknadu štete ostvarila po osnovi police kasko osiguranja te je istu mogla ostvariti čak i u slučaju da se nije radilo o divljači, kao i u slučaju da je ona sama kriva za štetni događaj. Također, činjenica prema kojoj divljač nije pronađena nakon nezgode ne znači sama po sebi da vozilo u trenutku nezgode nije udarilo u divljač. Zapisnik o obavljenom očevidu, a kojim je sve prethodno navedeno utvrđeno, je isprava koja se smatra javnom ispravom, u smislu odredbe čl. 230 st. 1 Zakona o parničnom postupku, te kao takva dokazuje istinitost (činjenica) onoga što se u njoj potvrđuje i određuje. Uzimajući u obzir utvrđenja navedena u predmetnoj ispravi nesporno je kako je do štetnog događaja došlo naletom na divljač. Ukoliko tuženik tvrdi suprotno na njemu je da to i dokaže.

16. U vezi čl. 80. st. 6. Zakona o lovstvu, tužitelj ističe kako uopće ne tvrdi da je šteta posljedica skupnog lova već smatra da u konkretnom slučaju odgovornost tuženika proizlazi iz čl. 1064. Zakona o obveznim odnosima sukladno kojem za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik, a za štetu od opasne djelatnosti odgovara osoba koja se njome bavi, a divljač na cesti predstavlja opasnu stvar. Na navedeno upućuje i odredba čl. 76. st. 2 Zakona o lovstvu koja jasno navodi da u pogledu uzroka i odgovornosti za štetu važe odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi.

17. Smatra kako su neosnovani navodi tuženika kako isti nije pasivno legitimiran u ovoj pravnoj stvari jer da je na temelju čl. 4. Zakona o lovstvu divljač dobro od interesa za Republiku Hrvatsku i ima njezinu osobitu zaštitu. Tuženik ne osporava da gospodari lovištem i divljači, a što obuhvaća uzgoj, zaštitu, lov i korištenje divljači i njezinih dijelova. Zbog navedenog, upravo tuženik crpi iz odredbi Zakona o lovstvu (posebice čl. 1. st. 1. i 2.) sva vlasničko-pravna ovlaštenja pa stoga i odgovara na temelju prethodno citiranih odredbi ZOO-a kao vlasnik opasne stvari za štetu što uzrokuje ta opasna stvar (divlja svinja na cesti).

18. Tužitelj ističe da nisu od značaja navodi tuženika o tome da se radi o srazu dviju opasnih stvari koji se rješava primjenom pravila o subjektivnoj odgovornosti po principu krivnje. Ovo iz razloga što motorno vozilo u konkretnom slučaju ne treba smatrati opasnom stvari jer se radi o šteti koju je prouzročila divljač kao opasna stvar, a ne o šteti koju je na divljači kao opasnoj stvari prouzročilo motorno vozilo. U konkretnom slučaju do navedene prometne nezgode došlo je uslijed iznenadnog dolaska divljači na cestu.

19. Pri tome, tvrdnja tuženika kako provodi sve propisane mjere za sprječavanje nastanka šteta od divljači ne predstavlja eksculpacijski razlog budući da izlazak divljači na prometnicu ne predstavlja događaj kojeg tuženik nije mogao predvidjeti i spriječiti. Naprotiv, izlazak divljači na prometnicu predstavlja uobičajen događaj čiji se nastanak može sa sigurnošću predvidjeti.

20. U odnosu na prigovor tuženika na visinu tužbenog zahtjeva, tužitelj ističe da je taj prigovor paušalan te ukazuje kako priloženi izvid štete sadrži specifikaciju oštećenja, kao i fotografije oštećenja, iz kojih je vidljivo koja šteta je nastala i na koji iznos je procijenjena, te u konačnici isplaćena.

21. Iz potvrde MUP-a razvidno je da protiv osiguranika tužitelja nije pokrenut nikakav prekršajni postupak što ukazuje da na njegovoj strani nema odgovornosti za štetni događaj.

22. Što se tiče programa zaštite od divljači, tuženik uopće na navodi da li isti postoji u konkretnom slučaju, iako i da postoji ne bi predstavljao eksculpacijski razlog na strani tuženika temeljem odredaba Zakona o lovstvu. Također Zakon o lovstvu u pogledu odgovornosti lovoovlaštenika ne pravi razliku između naseljenog i nenaseljenog mjesta, već lovoovlaštenik odgovara za štete koje na prometnici prouzroči divljač na temelju činjenice što je štetu prouzročila divljač iz njegovog lovišta. Do štetnog događaja je došlo unutar granica lovišta kojim gospodari tuženik. Prilikom određivanja granica lovišta nije bitno pitanje u čijem se vlasništvu nalazi zemljište ili cesta koja ulazi u površinu lovišta, jer odgovornost tuženika kao lovoovlaštenika ne prestaje na granici javne ceste koja prolazi kroz njegovo lovište zato što je on lovoovlaštenik lovišta na kojemu je divljač, kao opasna stvar, živjela i na čijem se području dogodio štetni događaj.

23. U dokaznom postupku izvršen je u dokumentaciju u spisu i to izvode iz sudskog registra za tužitelja na listu 6-17 spisa, preslika policijskog spisa na listu 18-21 spisa, prijavu štete na listu 23-27 spisa, kartu lovišta sa podacima o lovištu na listu 30-33 spisa, ugovor o osiguranju na listu 36-56 spisa, presliku vozačke dozvole na listu 57-58 spisa, dokumentaciju u veza sa odštetnim zahtjevom na listu 59-94 spisa sa

slikama na listu 95-104 spisa, račun na listu 105 spisa, dokumentaciju u veza sa odštetnim zahtjevom na listu 106-120 i 121-133 spisa, pisani iskaz Marija Miloša i Roberta Madalena na listu 193-196 spisa, pisani iskaz Seada Šišića na listu 201-202 spisa, fotodokumentacije očevida i preslika spisa MUP-a na listu 207-234 spisa, iskaz svjedokinje Ane Šišić na listu 241-242 spisa, nalaz i mišljenje prometnog vještaka na listu 257-290 spisa.

24. Što se pisanih iskaza svjedoka tiče, tuženik je prigovorio iskazima svjedoka Maria Miloša i zakonskog zastupnika tuženika Roberta Madalena navodeći da su njihovi iskazi djelomično neistiniti obzirom su u suprotnosti sa službenom dokumentacijom (primjerice oba su iskazala da je do štetnog događaja došlo izvan lovišta) međutim nije tražio da ih se usmeno sasluša. Sud nije odredio njihovo usmeno saslušanje obzirom isti nisu imali neposredna saznanja o štetnom događaju, naročito ne Robert Madalen (Mario Miloš je pozvan kao ovlaštena osoba tuženika radi preuzimanja divljači), a ocjena je suda da nisu iskazivali neistinito već je neistinitost na koju ukazuje tužitelj posljedica različitog pravnog tumačenja jedno te iste stvari.

25. Sud nije odredio saslušanje policijskih službenika Damira Visinskog i Marka Perića, policijskih službenika koji su obavljali očevid, a po prijedlogu tužitelja, obzirom su oni svoja opažanja unijeli na zapisnik koji su sastavili i to neposredno po događaju, pa nema potrebe da ih se na iste okolnosti i sasluša četiri godine nakon, time više što vjerodostojnost zapisnika nije dovedena u pitanje.

26. Svjedoci Ana Šišić i Sead Šišić također su dostavili svoje pisane iskaze. Na prijedlog tuženika sud ih je pokušao usmeno saslušati međutim u tome nije uspio jer im nije mogao dostaviti pozive. Tuženik je predlagao njihovo saslušanje na okolnosti nastanka prometne nezgode. Sud je u konačnici odustao od njihova saslušanja iz razloga što je okolnosti na koje su oni iskazivali u svom pisanom iskazu utvrdio iz drugih dokaza koji su izvedeni u ovom postupku pa nije bilo potrebe za daljnjim inzistiranjem na njihovu saslušanju.

27. Nalaz i mišljenje prometnog vještaka Saše Monasa sud je u cijelosti prihvatio obzirom je isti u cijelosti udovoljio nalogu suda, te je na sve zadatke odgovorio stručno, detaljno i razumljivo, a na prigovore stranaka je argumentirano odgovorio prilikom usmenog iznošenja nalaza i mišljenja.

28. Nakon provedenog dokaznog postupka utvrđeno je da je tužbeni zahtjev neosnovan.

29. Nije sporno da se prometna nezgoda dogodila dana 11. kolovoza 2022. godine u 23:20 sati.

30. Sporno je da li je do prometne nezgode došlo uslijed naleta automobila na divljač ili neku drugu prepreku, kao i odgovornost za nastanak prometne nezgode posljedično nastalu štetu te visina te štete.

31. Iz spisa predmeta Policijske postaje Umag, Ispostava Buje (list 207 do 234) proizlazi da je do prometne nezgode došlo uslijed udara vozila u divlju svinju, a radi čega je i pozvan lovočuvar tuženika, Mario Miloš, no životinja nije pronađena već se udaljila sa lica mjesta. Nadalje, u zapisniku o očevidu (list 210 do 212 spisa) navodi se

da je izuzeta dlaka divlje svinje. Navedeni zapisnik predstavlja javnu ispravu sukladno čl. 230. Zakona o parničnom postupku, koja dokazuje istinitost onoga što se u njoj navodi. Čl. 230. st. 3. ZPP-a propisano je da je dopušteno dokazivati da su u javnoj ispravi neistinito utvrđene činjenice ili da je isprava nepravilno sastavljena. Tuženik koji je osporavao da je do prometne nezgode došlo uslijed udara vozila u divlju svinju nije predložio relevantne dokaze na okolnosti da činjenica utvrđena na zapisniku – udar vozila u divlju svinju nije istinita.

32. U prijavi štete (list 23 do 27 spisa) koju je sastavila vozačica Ana Šišić štetni događaj se opisuje kao nalet automobila na divlju svinju. Sud nema razloga sumnjati u vjerodostojnost sadržaja te prijave, naročito ne opisa štetnog događaja od strane Ane Šišić obzirom je ista ostvarivala prava po osnovi police kasko osiguranja što znači da osiguratelj vlasniku nadoknađuje štetu na vozilu, i to bez obzira na to tko je štetu skrivio, pa i kad ju je skrivio sam vlasnik. Dakle, Ana Šišić nije imala razloga neistinito navoditi da je udarila u divlju svinju kako bi ostvarivala prava po osnovi navedene police jer i da je primjerice šteta nastala uslijed neprilagođavanja vožnje uvjetima i stanju na cesti i posljedično tome izlijetanju sa ceste ona bi jednako tako ostvarivala prava po osnovi te police (polica osiguranja na listu 36 do 56 spisa). Tim više što je utvrđeno da ista nije bila u alkoholiziranom stanju, kao i da protiv nje nije pokrenut prekršajni postupak.

33. Da se radilo o udaru vozila u divlju svinju proizlazi i iz nalaza i mišljenja prometnog vještaka Saše Monasa, koji je navedeno utvrđenje dodatno obrazložio kod usmenog iznošenja nalaza i mišljenja. Naime, on je naveo kako se u konkretnom slučaju najvjerojatnije radilo o naletu vozila na odraslu divlju svinju, a uzevši u obzir jednoliku raspodjelu oštećenja po duljini i visini čeonog dijela predmetnog automobila koja se kreću od lijevog dijela prednjeg desnog putnog svjetla do prednjeg lijevog vrha vozila. Pojasnio je da divlja svinja predstavlja polukrutu prepreku te ona djeluje kao "bačva" gdje ista prilikom naleta upija dio kinetičke energije vozila uslijed udara nalik na amortizer. Obzirom na nastala oštećenja te činjenicu da odrasla divlja svinja ima težinu između 80-150 kg te visinu do 1m, mišljenja je da je oštećenje najvjerojatnije nastalo od udara u divlju svinju.

34. Slijedom svih izvedenih dokaza sud smatra utvrđenim da je do prometne nezgode došlo uslijed naleta vozila osiguranika tuženika na divlju svinju, a što suglasno proizlazi iz policijske dokumentacije, prijave štete, te prometnog vještačenja.

35. Što se tiče prigovora o vlasništvu vozila, sud isti smatra irelevantnim. Naime, iznos koji je tužitelj isplatio Ani Šišić isplaćen je po osnovi ugovora o kasko osiguranju kojeg je Ana Šišić sklopila za predmetno (oštećeno) vozilo, a po osnovi predmetnog štetnog događaja (ugovor o osiguranju na listu 36 do 56 spisa, prijava štete na listu 23 do 26 spisa, obračun štete na listu 66 do 80 spisa, potvrde o isplati na listu 107 do 119 spisa).

36. Isplatom tog iznosa na tužitelja proizlaze po samom zakonu sva prava koja je prethodno po toj osnovi imala Ana Šišić prema oštećeniku (čl. 963. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23., 69/26., dalje: ZOO).

37. Prometnim vještačenjem utvrđeno je da se vozilo kojim je upravljala Ana Šišić kretalo brzinom od oko 40 km/h do 50 km/h. Vještak je navedeno utvrdio na temelju nastalih oštećenja, obzirom na dio vozila koji je oštećen (puni čeon nalet osobnog automobila), obim oštećenja i brzinu kretanja (da se radilo o manjoj brzini potvrđuje i to što nije došlo do aktiviranja zračnih jastuka).

38. Na tom mjestu je ograničenje brzine 90 km/h obzirom se radi o nenaseljenom mjestu. Prigovor tuženika da je mjesto prometne nezgode naseljeno mjesto je neosnovan. Navedeno proizlazi kako iz fotografija mjesta prometne nezgode na kojim je vidljivo da se sa lijeve i desne strane ceste nalaze maslinici (list 279 i 280 spisa) te skice lica mjesta na listu 214 spisa, a iz kojih proizlazi da je mjesto prometne nezgode prije znaka koji označava početak mjesta Finida. Istovjetno proizlazi iz nalaza i mišljenja prometnog vještaka koji je da se radi o nenaseljenom mjestu utvrdio upravo temeljem položaja tog znaka, ali i odredbi Zakona o sigurnosti prometa na cestama koji definira naselje kao prostor na kojim se redovi ili skupine zgrada nalaze s jedne ili s obje strana ceste dajući mu izgled ulice i čije su granice označene prometnim znakovima za obilježavanje naseljenih mjesta.

39. Prometnim vještačenjem je utvrđeno da nije postojala mogućnost izbjegavanja naleta vozila na divlju svinju u okolnostima opisane dinamike kretanja, brzine kretanja, noćnih uvjeta te vremena reakcije prosječenog vozača.

40. Vještak je utvrdio da je na vozilu, a nakon pregleda fotografija vozila i na tim fotografijama vidljivih oštećenja, nastala šteta sukladno onoj koja je utvrđena izvidom u Njemačkoj, te da ista iznosi 7.966,68 eura (list 73 do 80 spisa) od čega je tužitelj isplatio 7.816,68 eura zbog ugovorene odbitne franšize.

41. Što se tiče iznosa od 209,81 eura isti se odnosi na potraživanje po računu AUTOCENTRA KROTA priloženog na listu 105 spisa od dana 17. kolovoza 2022. godine za popravak limarije na predmetnom vozilu. Tužitelj je priznao taj račun kao štetu po osnovi nastalog štetnog događaja. Očitujući se na taj popravak vještak je naveo da se radi o vezanom trošku no izrazio je sumnju da se radi o pretjeranom trošku obzirom je po računu naplaćen rad limara u trajanju od 7 sati, a prema izvidu štete koji je napravljen u Njemačkoj, rad limara je trajao sveukupno 10,7 sati. Obzirom bi na te okolnosti najbolje bili iskazivali svjedoci Ana i Sead Šišić, a čiji iskazi su izostali, ostaje neutvrđeno na što su se ti radovi odnosili, kao i da li su bili nužni, i da li su u ukupnosti bili u vezi sa oštećenjima iz ove prometne nezgode ili sa nekim oštećenjem od ranije. To sve dodatno obzirom i na to da je vještak utvrdio da je vozilo bilo u voznom stanju nakon prometne nezgode. Kako drugih dokaza na tu okolnost nije bilo sud smatra da navedeni iznos nije u neposrednoj vezi sa predmetnom prometnom nezgodom.

42. Što se samog mjesta prometne nezgode tiče već je utvrđeno da je ono izvan naseljenog mjesta, a nalazi se unutar granica lovišta kojima gospodari tuženik (karta lovišta na listu 30 spisa) bez obzira što je do prometne nezgode došlo na cesti jer je ta cesta unutar granica lovišta.

43. Svjedoci Mario Miloš, lovočuvar, i Roberto Madalen, zakonski zastupnik tuženika, u svom su iskazu naveli da se tog dana nije provodio lov.

44. Dakle, temeljem provedenih dokaza utvrđeno je:

- da je do prometne nezgode došlo uslijed naleta vozila osiguranika tužitelja na divlju svinju uslijed čega su na vozilu nastala oštećenja u visini od 7.966,68 eura od čega je tužitelj isplatio svom osiguraniku 7.816,68 eura
- da vozačica vozila nije mogla izbjeći nalet vozila na divlju svinju.
- da je mjesto prometne nezgode unutar granica lovišta kojim gospodari tuženik.

45. Sporna je odgovornost za štetni događaj.

46. Čl. 80. st. 6. Zakona o lovstvu ("Narodne novine" br. 99/18., 32/19., 32/20., dalje: ZL) propisano je da za štetu nastalu naletom vozila na divljač prvenstveno odgovara vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi, a ako nije odgovoran vozač onda odgovara lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova.

47. U dokaznom postupku je utvrđeno da vozačica vozila nije mogla izbjeći nalet vozila na divlju svinju slijedom čega ista ne može biti odgovorna za nastalu štetu sukladno čl. 80. st. 6. točki 1. ZL-a (za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi).

48. Obzirom je iz iskaza Maria Miloša te Roberta Madalena utvrđeno da se u vrijeme prometne nezgode nije provodio lov to sud utvrđuje da ne postoji odgovornost tuženika sukladno čl. 80. st. 6. t. 2. ZL-a (Za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova.).

49. U konkretnom slučaju cesta na kojoj je došlo do prometne nezgode je nerazvrstana cesta što proizlazi iz zapisnika o očevidu (list 210 do 212 spisa) gdje nema oznake da bi se radilo o državnoj, županijskoj ili lokalnoj cesti. Dodatno, uvidom u javno dostupnu bazu podataka nerazvrstanih cesta (<https://data.gov.hr/ckan/dataset/186ac8f2-2696-4d12-895b-c20ce7256cb7/resource/b2a48e6a-2ec8-45f0-8f9b-0e4caae9a60/download/komunalna-infrastruktura-nerazvrstane-cesta.pdf>) utvrđeno je da se predmetna cesta nalazi na popisu nerazvrstanih cesta Grada Umaga (B.117).

50. Ostalo je otvoreno pitanje odgovornosti za štetu od naleta na divljač, a u slučajevima kad šteta nije posljedica krivnje vozača ili provođenja lova. Kako je čl. 76. st. 2. ZL propisano da u pogledu uzroka i odgovornosti za štetu važe odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi, ako ovaj Zakon ne propisuje drugačije, to se takvi slučajevi prosuđuju sukladno Zakonu o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., dalje: ZOO).

51. Sudska praksa zauzela je stajalište da je divljač opasna stvar pa se pitanje odgovornosti za štetu prosuđuje sukladno pravilima objektivne odgovornosti i člancima 1063. do 1067. ZOO-a. Obzirom na navedeno sud neće posebno obrazlagati neosnovanost tvrdnji tuženika da bi se o konkretnom slučaju radilo o srazu dvaju opasnih stvari, tj. da konkurenciju dvaju objektivnih odgovornosti treba rješavati po pravilima o subjektivnoj odgovornosti.

52. No, u hrvatskom pravnom sustavu divljač, dok je živa, zdrava i slobodno se kreće je ničije vlasništvo (*res nullius*). U trenutku kada se ulovi postaje vlasništvo lovačkog društva, iznimno korisnika površine na kojoj je zabranjeno provođenje lova, a ako je tamo zatečena. Navedeno jasno proizlazi iz odredbe čl. 74. st. 1. ZL koja glasi: Ulovljena, ranjena i uginula divljač te njezini dijelovi pripadaju lovoovlašteniku, a na površini na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta korisniku te površine.

53. Sukladno ZL-u divljač je dobro od interesa za Republiku Hrvatsku i ima njezinu osobitu zaštitu (čl. 3. ZL), a sukladno čl. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" br. 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 90/10., 143/12., 94/17. - službeni pročišćeni tekst, 152/14., 81/15. - službeni pročišćeni tekst, dalje: ZV) dobra od interesa za Republiku Hrvatsku mogu biti objektom prava vlasništva pod određenim uvjetima, a te uvjete propisuje na opisani način ZL.

54. Sukladno tome čl. 131. st. 2. ZV-a propisano je da na pokretnim stvarima koje nitko nema u vlasništvu, a koje se mogu nabavljati ili rabiti samo uz posebnu dozvolu koju daje nadležno tijelo, vlasništvo može steći prisvojenjem samo osoba koja ima takvu dozvolu. Upravo su lovačka društva osobe koje imaju posebnu dozvolu stjecanja vlasništva nad divljači prisvojenjem, a koji čin prisvojenja (čl. 131. st. 1. ZV-a – uzimanje u samostalni posjed) sukladno ZL-u je kada se divljač ulovi, ili kada se preuzme ranjena ili uginula divljač (čl. 74. st. 1. ZL-a). Naime, lovačka društva su sukladno uvjetima propisanim u ZL-u stekla pravo lova, što predstavlja ovlast da se na određenoj površini zemljišta i voda provode radnje uzgoja, zaštite, lova i korištenja divljači i njezinih dijelova. Tuženik kao lovoovlaštenik stjecanjem statusa lovoovlaštenika nije stekao vlasništvo nad divljači već samo pravo lova te divljači, a kadu ju ulovi onda je ona njegovo vlasništvo, no ne i prije toga. Izjednačeno sa ulovom je i kada se preuzme divljač koja je uginula ili ranjena.

55. Pri tome ovdje posebno treba reći da u konkretnom slučaju kada se divljač zatekne na nerazvrstanoj cesti pravo vlasništva stječe osoba koja upravlja tom cestom jer čl. 11. st. 2. t. 5. ZL-a zabranjuje ustanovljavanje lovišta na javnim cestama i drugim javnim površinama. Javne ceste su državne, županijske i lokalne, a nerazvrstana cesta spada pod pojam „druge javne površine“, a iz slijedećih razloga. Zakonom o prostornom uređenju ("Narodne novine" br. 153/13., 65/17., 114/18., 39/19., 98/19., 67/23., 155/25.), u čl. 3. st. 1. t. 33. definirano je da je površina javne namjene svaka površina čije je korištenje namijenjeno svima i pod jednakim uvjetima, pa se navodi što se sve smatra površinom javne namjene i to javne ceste, *nerazvrstane ceste*, ulice, biciklističke staze, pješačke staze i prolazi, trgovi, tržnice, igrališta, parkirališta, groblja, parkovne i zelene površine u naselju, rekreacijske površine i sl. Zatim u čl. 98. st. 1. ZC je propisano da su nerazvrstane ceste ceste koje se koriste za promet vozilima, koje svatko može slobodno koristiti i koje nisu razvrstane kao javne ceste, dok čl. 101. st. 1. ZC-a propisuje da je nerazvrstana cesta javno dobro u općoj uporabi u vlasništvu jedinice lokalne samouprave na čijem se području nalazi.

56. Nadalje, čl. 74. st. 1. ZL-a propisano je da ulovljena, ranjena i uginula divljač te njezini dijelovi pripadaju lovoovlašteniku, a na površini na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta korisniku te površine. Dakle, u konkretnom slučaju bi proizlazilo da kada je uginula divljač zatečena na loklanoj cesti vlasništvo nad tom divljači ne bi

uopće stjecalo lovačko društvo već osoba koja upravlja tom cestom (ali uvijek u trenutku preuzimanja) – a to bi bila jedinica lokalne samouprave.

57. Sukladno čl. 1064. ZOO-a za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik. Sukladno čl. 1066. st. 1. istog zakona propisano je i da umjesto vlasnika stvari, i isto kao on, odgovara osoba kojoj je vlasnik povjerio stvar da se njome služi ili osoba koja je inače dužna da je nadgleda, a nije kod njega na radu. Dakle, za odgovornost od opasne stvari odgovara vlasnik ili osoba kojoj je vlasnik dao stvar da se njome služi ili da ju nadgleda, ali ono što je ključno kod čl. 1066. jest da osoba koja odgovara za takvu stvar isto kao i vlasnik je da je tu stvar stekla od vlasnika.

58. Slijedom svega navedenog, u trenutku naleta divljači na vozilo, divljač nije vlasništvo lovačkog društva (niti jedinice lokalne samouprave) niti u tom trenutku lovačko društvo ima bilo kakva prava ili obveze koje proizlaze iz prava vlasništva (čl. 1066. ZOO-a). U tom trenutku divljač je živa, zdrava i u slobodnom kretanju i ona je res nullius (kako ne postoji vlasnik tako ne može postojati ni treća osoba koja na koju bi vlasnik prenio ovlaštenja i koja bi odgovarala kao i on). Kako za opasnu stvar odgovara njezin vlasnik, a u trenutku naleta divljači na vozilo lovačko društvo nije vlasnik divljači niti polaže kakva prava ili obveze koja proizlaze iz prava vlasništva, to isto ni ne može odgovarati za štetu koju je takva divljač prouzročila po ni jednoj osnovi pa tako ni po osnovi uzročnosti. No od tog trenutka na dalje, od kada je divljač uginula ili ranjena, ona bi mogla postati vlasništvo lovačkog društva ako ju ono preuzme. Ali i to sve pod uvjetom da se ne radi o ranjenoj ili uginuloj divljači na javnoj površini jer vlasništvo nad takvom divljači stječe osoba koja upravlja tom cestom, ne i lovačko društvo (ali uvijek činom prisvajanja).

59. Što se tiče programa zaštite divljači na kojeg je ukazivao tuženik njegovo postojanje nije dokazano jer tuženik niti je dostavio taj program niti je sudu predložio njegovo pribavljanje pa sud ne može utvrditi nepostojanje odgovornosti tuženika (i) po toj osnovi. Naime, u slučaju kada takav program postoji odgovornost za nastanak štete od divljači nastaloj na javnim površinama prebacuje se na korisnika te površine, u ovom slučaju jedinicu lokalne samouprave. Naime, odredbom čl. 11. st. 2. t. 5. ZL na javnim cestama i drugim javnim površinama lovište se ne smije ustanoviti. Na takvim površinama divljač je dužan štititi korisnik te površine (čl. 20. st. 1. ZL) koji mora donijeti program zaštite divljači (čl. 47. ZL) pa sukladno čl. 20. st. 1. ZL korisnik te površine preuzima prava i obveze u pogledu zaštite i naknade štete (no po stavu ovoga suda i za njega vrijedi sve prethodno utvrđeno u odnosu na res nullius).

60. Radi svega navedenog, odbijen je tužbeni zahtjev u cijelosti.

61. Odredbom čl. 154. st. 1. ZPP-a propisano je da je ona strana koja je izgubila parnicu dužna protivnoj strani platiti troškove postupka radi čega je sud naložio tužitelju da tuženima plati troškove postupka. Prema vrijednosti predmeta spora koja iznosi 8.026,49 eura te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/2023), koja se primjenjuje na sve radnje poduzete u ovom postupku sukladno Tbr. 52. strankama za svaku radnju za koju se priznaje 100% nagrade iz Tbr. 7.1. pripada 100 bodova odnosno 200,00 eura (Tbr. 54., 1 bod = 2 eura).

62. Punomoćniku tuženika se priznaje za sastav odgovora na tužbu iznos od 200,00 eura prema Tbr. 8.1., za sastav podneska od 15. listopada 2025. godine iznos

od 200,00 eura prema Tbr. 8.1. (obrazloženi podnesak), za pristup ročištu 25. studenog 2025. godine iznos od 200,00 eura prema Tbr. 9.1., za pristup uviđaju na licu mjesta 21. siječnja 2026. godine iznos od 200,00 eura prema Tbr. 9.7., za sastav podneska od 28. ožujka 2026. godine iznos od 200,00 eura prema Tbr. 8.1. (očitovanje na nalaz i mišljenje vještaka), za pristup ročištu 24. rujna 2026. godine iznos od 200,00 eura prema Tbr. 9.1., ukupno 1.000,00 eura uvećano za PDV 25% u iznosu od 250,00 eura odnosno sveukupan iznos od 1.250,00 eura.

63. Punomoćniku tuženika se ne priznaje trošak za sastav podneska od 17. rujna 2025. godine u prilogu kojeg je dostavio pisane iskaze svjedoka i zakonskog zastupnika tuženika jer taj trošak nije nužan.

64. Radi svega navedenog odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

U Pazinu, 20. listopada 2026. godine.

Dokument je elektronički potpisan:

TIJANA LICUL

Vrijeme potpisivanja:

20-10-2026

12:17:36

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU

2.5.4.97=#130D48523436353433373332373135

L=PAZIN

S=LICUL

G=TIJANA

CN=TIJANA LICUL

Sutkinja:

Tijana Licul

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi u roku 15 dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude, ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

DNA:

1. Pun. tužitelja
2. Pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088e-e4829**

Kontrolni broj: **0043b-40b60-f267f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TIJANA LICUL, L=PAZIN, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.